" மிக உயர்ந்த சுவமானம் (சுய கௌரவம்) "

தற்சமயம் தன்னைத் தானே எந்த சுவமானத்தில் (சுயகௌரவம்) இருப்பதாக நினைக்கிறீர்கள்? தன்னுடைய சுவமானத்தை தெரிந்திருக்கிறீர்களா? அனைத்தையும் விட மிக உயர்ந்த சுவமானம் இந்த நேரம்த்தில் தான் இருக்கிறது என்ற இதை தெரிந்தே இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அது எந்த சுவமானம்? மிக உயர்ந்த சுவமானம் எது? அதை வர்ணனை செய்வதிலேயே இதை விட பெரிய சுவமானம் வேறு இருக்க முடியாது என்று தென்படும், அது எது? இந்த நேரத்தின் மிக உயர்ந்த சுவமானமாக இது தான் உள்ளது, நீங்கள் இப்பொழுது தந்தைக்கும் எஜமானனாக ஆகிறீர்கள். உலகத்தின் எஜமானன் ஆவதினால், முதலில் உலகை படைப்பவரின் எஜமானனாக ஆகிறீர்கள். சிவபாபாவிற்கும் எஜமானர்கள் நீங்கள். எனவே மாலேகம் சலாம் (எஜமானனுக்கும் வணக்கம்) என்று கூறுகிறார்கள். சுபுத்திர (நல்ல தகுதியுள்ள) குழந்தை தந்தைக்கும் எஜமானன் ஆகிறார். இந்த நேரம் தந்தையையும் கூட தன்னுடையவராக ஆக்கிவிட்டீர்கள். முழுக்கல்பத்திலும் தந்தையை அந்த மாதிரி தன்னுடையவராக ஆக்க முடியாது. இப்பொழுதோ எப்பொழுது விரும்புகிறீர்களோ, எந்த ரூபத்தில் விரும்புகிறீர்களோ அந்த ரூபத்தில் தந்தையை தன்னுடையவராக ஆக்க முடியும். தந்தையும் இந்த நேரம் எந்த பந்தனத்தில் இருக்கிறார்? (குழந்தைகளின் பந்தனத்தில்) அப்படியானால் படைப்பவரையும் பந்தனத்தில் கட்டிப்போடுபவர், படைப்பவரையும் சேவாதாரியாக ஆக்குபவர் - அப்படிப்பட்ட சுவமானத்தை பின்பு எப்பொழுதாவது அனுபவம் செய்வீர்களா? தந்தையை உங்களுடைய சேவைக்காக அடிமை ஆக்கிவிட்டீர்கள் இல்லையா? இது சுத்த சுவமானம் ஆகும். இதில் அபிமானம் இருப்பதில்லை. எங்கு சுவமானம் இருக்கிறதோ அங்கு அபிமானம் இருப்பதில்லை. தந்தையை சேவாதாரியாக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள் ஆனால் அபிமானம் வராது. அப்படியானால் தன்னுடைய அந்த மாதிரியான சுத்தமான சுவமானத்தில், எங்கு அபிமானத்தின் பெயர், அடையாளம் இருக்காதோ, அந்த நிலையில் நிலைத்திருக்கிறீர்களா?

எப்படி தந்தை எப்பொழுதும் ஆம் குழந்தைகளே, இனிமையான குழந்தைகளே, உலகத்தின் எஜமானக் குழந்தைகள் என்று புரிந்து தன்னுடைய தலைகிரீடமாக ஆக்குகிறார், அந்த மாதிரி தலைகிரீட நிலையில் நிலைத்திருக்கிறீர்களா? பிராமணர்களின் குடுமியின் இடம் எங்கு இருக்கிறது? தலைக்கு மேலே (உச்சியில்) இருக்கிறது இல்லையா? அப்படி பிராமணர்களின் குடுமி என்றால் தந்தையின் தலைகிரீடம். எப்படி தந்தை எப்பொழுதும் குழந்தைகளுக்கு சுவமானத்தை கொடுத்துக் கொண்டே தனக்குச் சமமாக ஆக்குகிறார், அதே போல் நீங்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் எப்பொழுதும் சுவமானம் கொடுத்து தந்தைக்குச் சமமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? இந்த நேரம் ஒரு தந்தையிட மிருந்து மட்டும் தான் பெற வேண்டும் மற்ற அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற இந்த நினைவு எப்பொழுதும் இருக்கிறதா? ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு மற்ற ஆத்மாக்களிடமிருந்து பெற வேண்டியதில்லை, ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு தந்தையிடமிருந்து மட்டும் தான் பெற வேண்டும். என்ன பெற்றீர்களோ அதைக் கொடுக்க வேண்டும். வள்ளல் அல்லவா? இது எப்பொழுதும் நினைவில் இருக்கிறதா? மேலும் எங்கு கொடுக்கிறீர்களோ அங்கும் பெறுவதற்கான ஆசை வைக்கிறீர்களா? ஒருவேளை ஒரு ஆத்மா, இன்னொரு ஆத்மா மூலமாக ஏதாவது பெற வேண்டும் என்ற இச்சை வைக்கிறார் என்றால் அதன் பிராப்தியாக என்ன இருக்கும்? அற்ப காலத்திற் கானதாகத் தான் இருக்கும் இல்லையா? அல்பஜ (ஒன்றுமில்லாத) ஆத்மாக்களிடமிருந்து அற்ப காலத்தின் பிராப்தி தான் இருக்கும். சர்வஜ (அனைத்தும் நிறைந்த) தந்தையிடமிருந்து சதா காலத்திற்கும் பிராப்தி இருக்கும். அப்படியானால் எங்கிருந்து பெற வேண்டுமோ அங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? மேலும் எங்கே கொடுக்க வேண்டுமோ அங்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அல்லது எப்பொழுதாவது இதை மாற்றம் செய்து விடுகிறீர்களா? ஒருவேளை ஒரு ஆத்மா இன்னொரு ஆத்மாவிற்கு ஏதாவது கொடுக்கிறது என்றாலும் கூட தந்தையிடமிருந்து பெற்றதைத் தான் கொடுக்கும் இல்லையா? கொஞ்சமாவது ஏதாவது பெற வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தால் தன்னுடைய சுவமானத்திலிருந்து கீழே தள்ளி விடுகிறது.

எப்பொழுது நீங்கள் கூட தந்தை மூலமாக கிடைத்திருக்கும் பொக்கிஷத்தை ஏதாவது ஆத்மாவிற்கு கொடுப்பதற்கான பொறுப்பாளர் ஆகிறீர்கள் என்றாலும் என்ன நினைவு இருக்கிறது? ஆத்மாவிடம் தன்னுடையது என்று ஏதாவது இருக்கிறதா? தந்தை கொடுத்ததைத் தான் தன்னுடையதாக ஆக்கினார்கள். எப்பொழுது மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கான பொறுப்பாளர் ஆகிறீர்களோ, அந்த நேரம் ஒருவேளை தந்தையின் பொக்கிஷத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற அந்த நினைவு இல்லை என்றால்

அந்த ஆத்மாக்களை உயர்ந்த சம்மந்தத்தில் இணைக்க முடியாது. இதே நினைவில் இருந்து கொண்டு ஒவ்வொரு காரியமும் செய்கிறீர்களா? தன்னுடைய உயர்ந்த சுவமானத்தின் போதையும் இருக்கட்டும். அதன் கூடவே வேறு என்ன இருக்கிறது? (குஷி). எவ்வளவு புத்தியில் போதை இருக்குமோ, அந்த அளவே காரியத்தில் பணிவு, இது தான் இந்த போதையின் அடையாளம் ஆகும். போதையும் உயர்ந்த தாக இருக்கும். ஆனால் காரியத்தில் பணிவு இருக்கும். கண்களில் எப்பொழுதும் பணிவு இருக்கும். எனவே போதையில் ஒருபொழுதும் நஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை. புரிந்ததா?

போதை மட்டும் வைக்க வேண்டாம். ஒரு பக்கம் மிக அதிக போதை, இன்னொரு பக்கம் மிக அதிக பணிவு. எப்படி உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த தந்தையும் குழந்தைகளின் எதிரில் அடிமையாகி வருகிறார் என்று கூறினோம் இல்லையா? அதுவும் பணிவானது இல்லையா? எவ்வளவு உயர்ந்தவரோ அந்தளவே பணிவு. அந்த மாதிரி சமநிலை இருக்கிறதா? அல்லது எந்த நேரம் போதையில் இருக்கிறீர்களோ அந்த நேரம் வேறு எதுவுமே பிடிப்பதில்லையா? ஏனென்றால் எப்பொழுது நான் உலகைப் படைப்பவரினும் எஜமானன் ஆவேன் என்ற தன்னுடைய இந்த சுவமானத்தின் போதையில் இருக்கிறீர் கள் என்றால் அந்த மாதிரி போதையில் இருப்பவர்களின் காரியமாக என்ன இருக்கும்? உலகத்தின் நன்மை பணிவு இன்றி ஏற்பட முடியாது. தந்தையை தன்னுடையவராக எப்பொழுது ஆக்கினீர்கள் என்றால், தந்தையும் பணிவோடு குழந்தைகளின் சேவாதாரியாக எப்பொழுது ஆனாரோ அப்பொழுது தான். அதே போல தந்தையைப் பின்பற்றி நடங்கள்.

தந்தையிடமிருந்து எவ்வளவு பொக்கிஷங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்று ஒவ்வொரு நேரமும் சோதனை செய்யுங்கள். எத்தனை பொக்கிஷங்களுக்கு அதிபதி என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? (கணக்கில் அடங்காதது). இருந்தாலும் முக்கியமானதோ வர்ணனை செய்வதில் வரும் இல்லையா? இந்த சங்கமயுகத்தில் முக்கியமாக எத்தனை பொக்கிஷங்கள் இருக்கின்றன? உங்களுக்கு எத்தனை கிடைத்திருக்கின்றன? அனைத்தையும் விட மிகப்பெரிய பொக்கிஷமாக தந்தை கிடைத்திருக்கிறார். முதல் நம்பரின் பொக்கிஷமோ இது தான் இல்லையா? எப்படி யாருக்காவது சாவி கிடைத்து விட்டது என்றால் அனைத்தும் கிடைத்து விட்டது என்பது தானே. தந்தை கிடைத்து விட்டார் என்றால் அனைத்தும் கிடைத்து விட்டது. வேறு என்ன கிடைத்திருக்கிறது? கூடவே அதையும் வர்ணனை செய்யுங்கள். ஞானமும் இருக்கிறது மேலும் அஷ்ட சக்திகளும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சக்தியையும் தனித்தனியாக வர்ணனை செய்தீர்கள் என்றால் தனித்தனியான சக்திகளும் பொக்கிஷத்தின் ரூபத்தில் இருக்கிறது. இந்த விதமாக தந்தையின் குணமாக என்ன வர்ணனை செய்கிறீர்களோ அந்த குணத்தையும் பொக்கிஷத்தின் ரூபத்தில் நீங்கள் வர்ணனை செய்யலாம். இந்த விதமாக இந்த விலைமதிக்க முடியாத சங்கமயுக நேரத்தின் ஒவ்வொரு விநாடியும் பொக்கிஷம் தான். எப்படி பொக்கிஷத்திலிருந்து பிராப்தி ஏற்படுகிறதோ அதே போல் இந்த சங்கமயுகத்தின் ஒவ்வொரு விநாடியிலிருந்தும் உயர்ந்த பிராப்தி செய்ய முடியும். அப்படி இந்த சங்கமயுகத்தின் நேரம் அதாவது ஒவ்வொரு விநாடியும் அனேக பல கோடி மடங்கை விட அதிகமான பெரிய பொக்கிஷமாகும். ஒருவேளை அனேக கோடிகளை ஒரு பக்கம் வையுங்கள் மற்றும் சங்கமயுகத்தின் ஒரு விநாடியை இன்னொரு பக்கம் வைத்தீர்கள் என்றாலும் உயர்ந்ததாக சங்கமயுகத்தின் ஒரு விநாடியைத் தான் எடுக்க முடியும். ஏனென்றால், இந்த ஒரு விநாடியிலேயே சதா காலத்திற்கும் தேவையான பிராப்தி ஏற்படுகிறது. ஒரு விநாடியில் முக்தி மற்றும் ஜீவன்முக்தியின் ஆஸ்தியை எடுக்க முடியும் என்று அனைவருக்கும் கூறுகிறீர்கள் இல்லையா? அப்படி ஒவ்வொரு விநாடிக்கும் மதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது இல்லையா? அப்படி சங்கமயுகத்தின் நேரமும் மிகப்பெரிய பொக்கிஷமாகும்.

இப்பொழுது இந்த அனைத்து பொக்கிஷங்களிலிருந்து நான் எனக்குள் எவ்வளவு பொக்கிஷங்களை தாரணை செய்ய முடிந்திருக்கிறது என்று சோதனை செய்யுங்கள். மேலும் சில பொக்கிஷம் தாரணை ஆகியிருக்கிறது மற்றும் சில தாரணை ஆகவில்லை என்று அப்படி இல்லைதானே? ஏதாவது பொக்கிஷத்தினால் பாதி மட்டும் நிரம்பியவராகவோ இருந்து விடவில்லையே? வஞ்சிக்கப் பட்டவராக ஆகமாட்டீர்கள், ஆனால் ஒருவேளை அரைகுறையான பிராப்தி செய்திருந்தாலும் சூரிய வம்சியாக ஆகவில்லை, சந்திரவம்சியாக ஆகிவிடுவீர்கள். சூரியவம்சி என்றால் முழுமையாக நிரம்பியவர். ஏதாவது விஷயத்தில் ஒருவேளை முழுமையாக நிரம்பியவராக இல்லை என்றால் சூரியவம்சி என்று கூற மாட்டோம். அப்படி அனைத்து பொக்கிஷங்களை எதிரில் வைத்து இவைகள் எனக்குள் எந்த அளவு இருக்கின்றன என்று சோதனை செய்யுங்கள். கொஞ்சத்திலேயே குஷியடைந்து விட்டீர்கள் என்றில்லைதானே?

அப்படி இந்த அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் சோதனை செய்யுங்கள். மேலும் கூடவே என்னென்ன பொக்கிஷங்கள் கிடைத்திருக்கின்றனவோ அவற்றின் மகாதானியாக ஆகியிருக்கிறேனா அல்லது அவற்றை எனக்காக மட்டும் வைத்துக் கொண்டேனா என்று இதையும் சோதனை செய்யுங்கள். மகாதானியாக இருப்பவர்கள் தன்னுடையதையும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள், ஆனால் இருந்தாலும் அவர்கள் மற்றவர்களிடம் கேட்பவர்களாக ஆவதில்லை. ஏனென்றால் என்ன கொடுக்கிறார்களோ அவை அவர்களிடம் தானாகவே அதிகரித்து விடுகிறது. எனவே தூய்மை என்ற பொக்கிஷத்தை எவ்வளவு அனேக ஆத்மாக்களுக்கு தானமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று இதையும் பாருங்கள். அதீந்திரிய சுகம் என்ற பொக்கிஷத்தையும் அதிகமாக தனக்காக பயன்படுத்தி இருக்கிறேனா அல்லது உலக சேவைக்காகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறேனா என்று இதையும் பார்க்க வேண்டும். தன்னுடைய பிராப்தியையோ செய்தாகி விட்டது இல்லையா? ஆனால் இப்பொழுதைய நிலை உலக சேவைக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கானதாகும். எனவே ஒவ்வொரு பொக்கிஷத்தையும் தனக்காக எவ்வளவு பயன்படுத்தினீர்கள்? மேலும் மற்றவர்களுக்காக எவ்வளவு பயன்படுத்தினீர்கள் என்று சோதனை செய்ய வேண்டும். இதைத் தான் **சம்பூர்ண நிலை** என்று கூறுவது. அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் மற்றவர் களுக்காகப் பயன்படுத்தினீர்களா? ஒருவேளை தன்னுடைய முயற்சிக்காக மட்டும் ஞானத்தின் பொக்கிஷம் மற்றும் சக்திகளின் பொக்கிஷத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் அதுவும் சம்பூர்ண நிலையாக ஆகவில்லை. இப்பொழுது மற்றவர்களுக்காக பயன்படுவதில் கொண்டு வருவதற்கான நேரம் ஆகும். ஒருவேளை இப்பொழுது வரையிலும் கூட அனைத்து சக்திகளை தனக்காகவே பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்றால் மற்றவர்களுக்காக மகாதானி மற்றும் வரதானியாக எப்பொழுது ஆவீர்கள்? இப்பொழுது தனக்காக இவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டாத அளவிற்கு பயிற்சி செய்யுங்கள். ஒருவேளை அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் மற்றவர்களுக்காகவே காரியத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் நீங்கள் காலியாகி விடுவீர்களா என்ன?

எப்படி தந்தை (பிரம்மா பாபா) தன்னுடைய ஓய்வு நேரத்தையும், எது உடலுக்காக அவசியமானதோ அதையும் தனக்காகப் பயன்படுத்தாமல் உலக நன்மைக்காக ஈடுபடுத்திக் கொண்டே இருந்தார். அதே போல் அனைத்து சக்திகளையும் தனக்காக இன்றி உலக நன்மைக் காரியத்திற்காக ஈடுபடுத்த வேண்டும். எப்பொழுது அனைவருக்கும் தந்தைக்குச் சமமாக ஆக வேண்டுமென்றால் தந்தைக்குச் சமமான நிலையையும் தாரணை செய்வீர்கள் இல்லையா? மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டீர்கள் என்றாலே தன்னைத் தானே அனைத்து விஷயங்களில் நிரம்பியிருப்பதற்கான அனுபவம் செய்வீர்கள். மற்றவர்களுக்குப் படிப்பிப்பதில் தனக்குப் படிப்பிப்பது தானாகவே ஏற்பட்டு விடும். இப்பொழுது இரட்டை அதாவது மற்றவர்களுக்காகத் தனியாக, தனக்காகத் தனியாக நேரத்தை செலவழிக்கிறீர்கள். இப்பொழுது ஒரே நேரத்தில் இரட்டை காரியங்கள் செய்யுங்கள். ஏனென்றால் நேரம் குறைவாக இருக்கிறது. நேரம் குறைவாக இருக்கிறது என்றால் இரண்டு படிப்புகளை சேர்ந்தே படிப்பார்கள், இதுவும் அதே போல் தான். நேரம் அருகில் வருகிறது என்றால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதின் கூடவே தன்னுடையதையும் சேமிப்பு செய்யுங்கள். தனக்காக ஈடுபடுத்தாதீர்கள், ஒருவேளை இதுவரையிலும் தனக்காக ஈடுபடுத்தி மேலும் நேரத்தை இழந்து கொண்டேயிருந்தீர்கள் என்றால் உலக மகாராஜன் ஆக முடியாது. லட்சியமோ உலக மகாராஜன் ஆவதற்கானது தான் இல்லையா?

தொடக்கத்தில் எப்பொழுது ஞான கங்கைகள் வெளிப்பட்டார்களோ அந்த நேரத்து சேவையின் விசேஷமாக என்ன இருந்தது? அந்த நேரத்தில் வெளியான வாரிசு மற்றும் இந்த நேரத்தில் வெளியாகியிருக்கும் ஆத்மாக்களில் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? சேவையோ இப்பொழுது அதிகமாக நடந்து கொண்டிக்கிறது ஆனால் வாரிசு தென்படவில்லை, ஏன்? காரணம், விஸ்தாரத்திலோ மிக அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது, ஆனால் மூல காரணம் என்ன? அந்த நேரம் தன்னுடையது என்பது இல்லாமல் இருந்தது, உலக நன்மைக்காக தன்னுடைய அனைத்தையும் கொடுப்பது, இந்த பாவனை இருந்தது. ஏக்நாமி (ஒரு பாபா மட்டும் நினைவிலிருந்த நிலை), மற்றும் எகனாமி (வீணாக்காத சிக்கனமானவர்கள்) ஆக இருந்தார்கள். னைத்து பொக்கிஷங்களில் எகனாமியாக இருந்தார்கள். வீணாக இழப்பதில்லை. நேரம் மற்றும் என்ன சக்தி அடைந்திருக்கிறார்களோ அவற்றை மற்றவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் அதாவது மகாதானியின் நிலை இருந்தது. ஏனென்றால் முக்கியமாக பொறுப்பாளர்களாக ஆகியிருந்தார்கள். அப்படி அந்த நேரத்து நிலையையும், இந்த நேரத்து நிலையையும் பாருங்கள், எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது? இப்பொழுது முதலில் தன்னுடைய சாதனத்தைப் பற்றி யோசிப்பார்கள், பிறகு சேவையின் சாதனம் அதாவது முதலில் சால்வேஷன் (சௌகரியங்கள்) பிறகு சர்விஸ் (சேவை). ஆனால் தொடக்கத்தில் முதலில் சர்வீஸ் இருந்தது. பின்பு தீர்வு கிடைத்தாலும் சரி,

கிடைக்காவிட்டாலும் சரி. தீர்வின் மூலமாக சேவை செய்ய வேண்டுமென்பது எண்ண அளவில் கூட இல்லாமல் இருந்தது. சாதனம் இருந்தது என்றால் சேவை இருக்கும், உதவியாளர்கள் இருந்தார்கள் என்றால் சேவை இருக்கும், தயாரான இடம் இருந்தது என்றால் சேவை இருக்கும் என்று இந்த எண்ணம் இருந்தது இல்லை. எங்கு சென்றாலும் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் மேலும் வசதிகள் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி மூலமாக சேவையை வளர்க்க வேண்டும் என்ற இந்த மகாதானியின் நிலை இருந்தது.

தன்னுடைய தியாகம் மூலம் மற்றவர்களின் பாக்கியம் உருவாகிறது. எங்கு தன்னுடைய தியாகம் இல்லையோ அங்கு மற்றவர்களின் பாக்கியம் உருவாவதில்லை. தந்தையோ தன்னுடையதை தியாகம் செய்தார் அதனால் அனேக ஆத்மாக்கள் உங்களுடைய பாக்கியம் உருவாகியது. அப்படி தொடக்கத்தின் நிலையில் தன்னுடைய அனைத்து சுகங்களின் தியாகம் இருந்தது. இதன் மூலம் இந்த பாக்கியம் உருவானது. இப்பொழுது எவ்வளவு தியாகமோ அவ்வளவு மற்றவர்களுக்கு பாக்கியத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனவே வாரிசு மறைந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இப்பொழுது மீண்டும் அதே மகாதானி ஆவதற்கான சம்ஸ்காரம் மற்றும் எப்பொழுதும் அனைத்து பிராப்திகள் இருந்த போதிலும் மற்றும் அனைத்து சாதனங்கள் இருந்த போதிலும், சாதனங்களின் மேல் செல்லாமல் சாதனாவில் (இடைவிடாத பயிற்சியில்) இருங்கள். இப்பொழுது சாதனா குறைவாக இருக்கிறது, சாதனம் அதிகமாக இருக்கிறது. தொடக்கத்தில் சாதனம் குறைவாக இருந்தது, சாதனா அதிகமாக இருந்தது. எனவே இப்பொழுது நிரந்தரமாக அந்த சாதனாவில் இருங்கள், அதாவது சாதனங்கள் இருந்தபோதிலும் தியாக உணர்வில் இருங்கள். அதன் மூலம் கொஞ்ச நேரத்தில் அனேக ஆத்மாக்களின் பாக்கியத்தை உருவாக்க முடியும். பாப்தாதா உங்கள் அனைவரின் கையில் ஆத்மாக்களின் பாக்கிய ரேகையைப் இடுவதற்கான அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார். தன்னுடைய தியாகத்தின் குறைவின் காரணமாக அனேக ஆத்மாக்களின் பாக்கியத்தின் ரேகை நிறைவு பெறாமல் ஆகிவிட்டது என்பது போன் இருக்க வேண்டாம். இது மிகப் பெரிய பொறுப்பாகும். எப்படி, எப்படி நேரம் அருகில் வந்து கொண்டிருக்கிறதோ அப்படி எண்ணத்தையும் வீணாக இழக்காமல் இருப்பதற்கான பொறுப்பும் ஒவ்வொரு ஆத்மாக்களின் மேல் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இப்பொழுது தன்னுடைய குழந்தைப் பருவம் என்று நினைக்காதீர்கள். குழந்தைப் பருவத்தில் என்ன செய்தீர்களோ அது மிகவும் பிடித்திருந்தது. குழந்தைகளுக்கு கவனக்குறைவாக இருப்பது பிடித்திருக்கும். பெரிய மனிதன் மாதிரி நடந்து கொள்வது பிடிக்காது. மேலும் பெரியவர்களுக்கு கவனக்குறைவு பிடிக்காது எனவே நேரத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் தன்னுடைய சுவமானத்தை நிலைத் திருக்கச் செய்து கொண்டே பொறுப்புக்களை கவனித்துக் கொண்டே இருங்கள். புரிந்ததா?

நல்லது, அந்த மாதிரி தந்தையை அனைத்து உறவுகளினால் தன்னுடையவராக ஆக்கக்கூடிய, எப்பொழுதும் அனைத்து பொக்கிஷங்களை அனைத்து ஆத்மாக்களுக்காக தானம் கொடுக்கக்கூடிய மகாதானி, வரதானி, மகாதியாகி மற்றும் பலகோடி மடங்கு பாக்கியவான் குழந்தைகளுக்கு அன்பு நினைவுகளும் நமஸ்காரமும்.

வரதானம் - வள்ளலாகி ஒவ்வொரு விநாடியும், ஒவ்வொரு எண்ணத்தில் தானம் கொடுக்கக்கூடிய நன்மை பயக்கும் சிந்தனையுள்ள மகாதானி ஆகுக!.

வள்ளலின் குழந்தைகள் நீங்கள் பெறுபவர்கள் அல்ல ஆனால் கொடுப்பவர்கள். ஒவ்வொரு விநாடி, ஒவ்வொரு எண்ணத்தில் கொடுக்க வேண்டும், எப்பொழுது அந்த மாதிரி வள்ளலாகி விடுவீர்களோ அப்பொழுது நன்மை பயக்கும் சிந்தனையுள்ளவர், மகாதானி என்று கூறலாம். அந்த மாதிரி மகாதானி ஆவதினால் மகான் சக்தியின் பிராப்தி இயல்பாகவே ஏற்படுகிறது. ஆனால் கொடுப்பதற்காக தன்னுடைய கஜானா நிரம்பியிருக்க வேண்டும். என்ன பெற வேண்டுமோ அவை அனைத்தையும் பெற்றாகி விட்டது, இன்னும் கொடுப்பது தான் பாக்கி இருக்கிறது. எனவே கொடுத்துக் கொண்டே இருங்கள், கொடுப்பதினால் கஜானா இன்னும் நிரம்பிக் கொண்டே இருக்கும்.

சுலோகன் - ஒவ்வொரு பாடத்திலும் முழு மதிப்பெண்களை சேமிக்க வேண்டும் என்றால் உள்ளடக்கும் குணத்தை தாரணை செய்யுங்கள்

மன சேவைக்காக - தன்னுடைய மனதில் நான் தந்தைக்குச் சமமாக ஆகியே தீருவேன் என்று திடமான உறுதிமொழி எடுங்கள். எப்படி பிரம்மா பாபா தன்னுடைய அன்பான சகயோகி குழந்தைகளை எமர்ஜ் செய்து (மனக்கண் முன் கொண்டு வந்து) சமமாக ஆவதற்காக விசேஷமாக சக்தி கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தாரோ அதே போல் நீங்களும் உங்களுடைய சகோதர சகோதரிகளுக்கு சக்தி கொடுங்கள்.